

vidste man i hvert enkelt Tilfælde, hvem man havde at holde sig til. At foreskrive dette, tror jeg, vilde være rigtigst i de allerfleste Tilfælde, og som bekendt sker det ogsaa i større og større Omfang; men der er ikke saa faa Forhold, hvor det ikke sker, og det vilde være rigtigst, at det skete i alle derhen hørende Forhold.

Da ingen Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling  
vedtoges uden Afstemning.

**Fogtmann:** Jeg tillader mig at foreslaa denne Sag henvist til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning  
vedtoges ovennævnte Forslag.

Næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af forskjellige for Paaante fra de bornholmske Retter gjældende særlige Regler.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1533).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling  
vedtoges uden Afstemning.

**Dan:** Jeg tillader mig at foreslaa denne Sag henvist til et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Uden Afstemning og Forhandling  
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forkortelse af visse processuelle Fristen m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1545).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

**Beth:** Jeg er i det heldige Tilfælde at kunne i det Væsentlige erklære mig enig med de almindelige Bemærkninger eller rettere med Begyndelsen af de almindelige Bemærkninger, som den høitærede Justitsminister har medgivet dette Lovforslag. Ogsaa jeg er af den Anskuelse, at en virkelig tilfredsstillende Reformering af vor Retspleie kun kan ske gennem et større Lovarbejde, men at man dog paa den anden Side kan opnaa ikke saa Lidt, maatte tør jeg sige næsten grumme Meget, ved en stykkevis Forandring. Om det foreliggende Lovforslag skal jeg kun sige, at jeg fuldkommen kan slutte mig til det Diemed, som det tilsigter, og at jeg ogsaa i det Væsentlige finder den Maade, paa hvilken Lovforslaget søger at opnaa sit Diemed, heldig. Det er fra dette Synspunkt, at jeg beder de enkelte Bemærkninger betragtede, som jeg skal tillade mig at knytte til Lovforslaget. Med Hensyn til § 1, 3die Stykke, da er deri bibeholdt det fortere Stævnevarsel, hvor dette har Hjemmel i de gjældende Regler. Det er som bekendt i Reglen Aftensvarsel. Der kunde maatte være nogen Grund til at affasse dette Aftensvarsel, for det er undertiden for kort. Jeg har set det Tilfælde, hvor en Mand, som havde Bopæl i en Provindsby, reiste bort i et Døgn og kom tilbage igen, men i den Tid var han bleven stævnet for en Gjaesteret, mulkeret, fordi han ikke var mødt til Forligsprøve og dømt efter Citantens Paastand, efter de fremlagte Breve og Bevisligheder. Saadant kan ske. Det er en Hensittling, jeg skal gjøre.

Naar det i sidste Stykke af § 1 hedder, at de i Lov af 19de Februar 1861 givne Regler om Stævning til Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn berøres ikke af denne Lov, saa forstår jeg fuldkomment, hvad der dermed er ment, og jeg kan ogsaa billige det; men der kommer derved en lille Anomalie ind, som jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa. I Følge § 3, 2det Stykke, er nemlig Forkyndelse for Indstævnte personlig altid gældig, men det er den som bekendt ikke efter Sø- og Handelsretslovgivningen. Jeg tror, det er i § 22, det staar. Der